

[Aage Fogh.]

af understøttelsessatserne. Det er det, der foreligger her, både med hensyn til dagpenge, børnepenge, husleje o. s. v., og jeg hilser dette forslag med tilfredshed.

Det blev sagt at nogle af de foregående talere, at det kunne være farligt at forhøje satserne. Vi må erkende, at vi er inde i en god arbejdssituation og også en god økonomisk situation, og under de omstændigheder synes jeg det er fuldt ud rimeligt, at man også benytter lejligheden til at forhøje de mulige understøttelser for de af vore medborgere, der måtte være ledige trods de gode arbejdsbetingelser, der er til stede. Det kan jeg altså tiltræde.

Nu får vi lovforslaget i udvalg, og så kan vi dér se lidt på enkeltheder, men i det store og hele er jeg tilfreds med forslaget om satserne.

Jeg kan også tiltræde det forslag, der foreligger om, at refusionsprocenten forhøjes fra 75 til 85 for de sociale udgifter. Sandheden er jo den, at alle disse sociale udgifter er udgifter, som ellers det offentlige måtte påtage sig fuldt ud, hvis ikke arbejdsløshedskasserne tog deres andel, altså herefter 15 pct.

Jeg finder det også rimeligt, at man går til en forhøjelse af arbejdsgivernes bidrag fra 38 til 45 kr. og for landbrugets og skovbrugets arbejdsgiveres vedkommende fra 7½ til 9 kr. pr. helårsarbejder; det bærer en del af udgifterne, og jeg finder det rimeligt sådan.

Så skulle der endelig efter min mening ikke være nogen tvivl om, at vi stadig væk opretholder den gamle hovedregel, der siger, at ingen ledighedsunderstøttelse må udgøre mere end 80 pct. af fagets normale arbejds-løn for forsørgere, og for ikke-forsørgere må procenten ikke overstige 66, altså to tredjedele af den normale arbejds-løn. Så vidt jeg har forstået, består denne hovedregel stadig, og jeg tror, det er rigtigt sådan. Lige så rigtigt er det, at de ledige ikke skal lide uforskyldt nød; fordi de er ledige, skal det også være sådan, at hovedreglen, at det kan betale sig at arbejde, opretholdes.

Jeg hilser altså lovforslaget med tilfredshed. Jeg er villig til at se på enkeltheder i et udvalg, men i det store og hele er vi klar til at gennemføre det, som det foreligger.

J. M. Pedersen: Det af det ærede medlem hr. Alfred Jensen m. fl. fremsatte forslag kan jeg ikke anbefale.

Om forslaget om ændring i loven om kommunale beskæftigelsesudvalg finder jeg ikke anledning til at gøre bemærkninger; det kan jeg anbefale.

Ligeledes kan jeg anbefale forslaget om ændring i loven om arbejdsanvisning og arbejdsledighedsforsikring, som der føres debat om her i dag.

Jeg har ved tidligere lejligheder givet udtryk for, at de arbejdsløse ikke skal lide nød, men må støttes, så de kan have rimelige kår. Understøttelsen til de arbejdsløse er imidlertid ikke fulgt med løstigningerne, og det synes jeg de arbejdsløse har et krav på. Det har af tidligere talere været nævnt, at vi må sørge for ikke at tage incitamentet til arbejde væk, med andre ord, vi må ikke sætte arbejdsløshedsunderstøttelsen så højt, at det økonomisk ikke kan svare sig at gå i arbejde. Det er et synspunkt, som tit kommer frem, og som jeg for så vidt deler, men man må selvsagt ikke beskyldte alle ledige for, at de hellere vil gå til kontrol og leve af arbejdsløshedsunderstøttelsen end have arbejde. Der findes dog nogle arbejdsløse — det er vi alle klar over — der nærmest afskyr arbejde, og som hellere vil gå til kontrol og leve deraf, men af hensyn til dem må vi ikke straffe de arbejdsløse, som gerne vil beskæftiges og selv tjene til livets ophold; disse sidste skal ikke have mindre understøttelse, fordi der er nogle individer, som snylter på samfundet.

Det ærede medlem hr. Lorentzen var noget bange for, at kontorbestyrerne ikke ville tage håndfast på de mennesker, som ikke har lyst til at arbejde, for så kunne de måske risikere ikke at beholde deres stillinger. Sådan tror jeg ikke om vore kontorbestyrere. Jeg tror ærlig talt, at de er flinke til at sortere de arbejdsløse og gøre, hvad de kan for at få dem sendt ud i beskæftigelse, så jeg er ikke så bange på det område. I de yderligere beføjelser, fagforeningerne får ved denne lov, mener jeg netop også, at der skabes bedre muligheder for dette arbejde, og at de nye regler opfordrer til at føre nøje kontrol med området.

Så har der også været talt om, at vel-